

РЕШЕНИЕ

№ 2468

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **6017** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Е. И. А., ЕГН [ЕГН], предявена чрез адв. Н. Й., с посочен съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1 срещу Решение № 2153-21-114/26.05.2023 г., издадено за директор на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) С. – град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-218 от 23.02.2023 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/4 прот. № 61372 от 04.10.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване като неоснователна.

В жалбата се твърди незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение. Според жалбоподателя разпоредбата на чл.40, ал.7 от НПОС е неприложима в случая, тъй като има данни за осигурителния доход на Е. А. от „БРОМАК“ ЕООД за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г. Административният орган е следвало служебно да изиска от СГП информация за разплащателните ведомости по отношение на Е. А., водени от „БРОМАК“ ЕООД. Позовава се на разпоредбите на чл. 9, ал. 2 и ал. 4, чл. 35 и чл. 36, ал. 1 и ал. 2 от АПК, като счита, че принципът на служебното начало не е спазен. Искането до съда е да отмени оспореното решение и да изпрати преписката на длъжностното лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ С. – град за ново произнасяне.

В проведените съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Й., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендират се сторените по

делото разноси. Депозира писмени бележки.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление № 2113-21-10599 от 22.12.2021 г., подадено по електронен път, Е. И. А. е направил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В заявлението е изразено желание за изчисляване размера на пенсията по реда на чл. 70, ал. 4-7 от КСО от осигурителния му доход за избран тригодишен период преди 01.01.1997 г. – от 01.10.1992 г. до 30.09.1995 г.

С Разпореждане № [ЕГН] от 12.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване на Е. А. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1, 2 от КСО, считано от 22.12.2021 г. Съгласно чл. 70, ал. 12 от КСО пенсията е отпусната в минимален размер до определяне на размера ѝ по реда на КСО.

На 14.01.2022 г. е представен образец УП-2 № 218/ 22.12.2021 г., издаден от „ДИМАНА“ АД, [населено място], с осигурителен доход за периодите м.04.1997 г. – м.12.1997 г., м.09.1998 г., м.03.2000 г. и м.01.2001 г. – м.12.2001 г.

С Разпореждане № [ЕГН] от 05.04.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Е. А. е изменена, като е определена в действителен размер 1 580,87 лв., считано от датата на отпускането ѝ – 22.12.2021 г., ограничен на основание § 6 от ПЗР на КСО на 1 440 лв. Размерът на пенсията е определен от осигурителния доход на жалбоподателя за периода от 01.01.2021 г. до 16.12.2021 г., като поради непредставен документ за осигурителен доход за посочения период преди 01.01.1997 г. не е изчислен индивидуален коефициент по приложимия до 01.01.2019 г. ред.

На 04.08.2022 г., в срока по чл. 99, ал. 3 от КСО за обжалване на постановеното разпореждане, Е. А. е представил удостоверение обр. УП-2 № 1/ 07.04.2022 г., издадено от „ФИНА – С“ АД с осигурителен доход за периода от 02.01.1995 г. до 31.12.1996 г. /1 г. 11м. и 29 дни – 608 095,08 лв./. Представени са и искане до управителя на „БРОМАК“ ЕООД за издаване на удостоверение за осигурителен доход за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г., трудов договор от 14.12.1993 г., съгласно който Е. А. е назначен на длъжността „главен дилър – безкасови операции“ в „БРОМАК“ ООД, и допълнително споразумение от 01.03.1994 г. Изразено е желание пенсията да се преизчисли по старата методика от тригодишен период до 01.01.1997 г. – от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г. Направено е искане служебно да бъде изискано издаването на документ за осигурителния доход за периода 01.01.1994 г. – 01.01.1995 г., а при невъзможност декларира, че желае за посочения период да се ползват основните заплати, вписани в трудовата му книжка и представените трудов договор и допълнително споразумение.

В тази връзка, длъжностно лице по пенсионно осигуряване е изпратило писмо изх. № 1012-21-1095/ 09.08.2022 г. до „БРОМАК“ ЕООД с искане за издаване на удостоверение образец УП-2 за осигурителен доход на Е. А. за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г.

Писмо изх. № 1012-21-1095/ 09.08.2022 г. е върнато с отбелязване, че получателят е преместен.

С Разпореждане № [ЕГН]/4 прот. № 61372 от 04.10.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Е. А. е изменена на основание чл. 99, ал. 3 от КСО, считано от датата на отпускането ѝ. На основание § 22ц, ал. 1 от ПЗР на КСО е преценен по – благоприятен индивидуален коефициент. Пенсията е определена с индивидуален коефициент 2,680, изчислен по реда на чл. 70, ал. 4 – 7 от КСО от осигурителния доход на А. за периода от 01.01.1994 г. до 31.12.1996 г. и от 01.01.1997 г. до 16.12.2021 г. Поради непредставяне на документи за осигурителен доход от „БРОМАК“ ЕООД за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г. и невъзможност за служебно снабдяване с такъв, при определяне на дохода за тригодишния период от 01.01.1994 г. до 31.12.1996 г. е взета предвид минималната работна заплата за страната на основание чл. 40, ал. 7 от НПОС.

С жалба вх. № 1012-21-218 от 23.02.2023 г. разпореждането е оспорено по административен ред.

Във връзка с предявената жалба, в хода на административното производство е изискана проверка от контролните органи на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ /К./ към ТП на НОИ С. – град на осигурителя „БРОМАК“ ЕООД и издаване на удостоверение за осигурителен доход на жалбоподателя за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г., въз основа на разплащателните ведомости на осигурителя.

От писмо изх. № 4022-21-8523 от 20.04.2023 г. от дирекция К. към ТП на НОИ С. – град е установено, че е извършена ревизия по разходите на ДОО на осигурителя „БРОМАК“ ЕООД, в несъстоятелност, завършила с Ревизионна записка № РА-5-21-01328326/ 24.03.2023 г. В анализа към записката е отразено, че осигурителят е декларирал, че цялата трудовоправна и финансово – счетоводна документация е иззета на от СГП на 14.06.2014 г., след извършено претърсване и изземване в офисите на „БРОМАК“ ЕООД по наказателно производство, пр. пр. 6466/2014 г. по описа на СГП, ДП № 92/2014 г. по описа на СО СГП. Протокол от изземването не е представян и поради това такъв не се съхранява.

На 11.04.2017 г. осигурителят „БРОМАК“ ЕООД е входил молба вх. № 6466/ 11.04.2017 г., с която е изискан протокола, с който са иззети приобщените като веществено доказателство документи. С молбата е изискано документите да бъдат върнати, тъй като представляват цели архив на дружеството и последното е в невъзможност да се позове на тях при подаване на отговор на заведения срещу дружеството иск от КПКОНП, но протокол от изземването не бил представен.

Предвид изложеното, контролните органи при ТП на НОИ С. – град са счели, че е налице обективна невъзможност да извършат проверка на ведомостите и да потвърдят осигурителния стаж на Е. А. за периода от 01.01.1994 г. – 01.01.1995 г.

С оспореното в настоящото производство Решение № 2153-21-114 от 26.05.2023 г. на директора на ТД на НОИ С. – град жалбата е оставена без уважение, като неоснователна.

По делото са приети като доказателства представените с административната преписка, както и представените с жалбата писмени доказателства.

Постъпило е писмо от СГП - прокурор А. К., в което заявява, че по наблюдаваното от него досъдебно производство не са извършвани претърсвания и изземвания, респективно не са изземвани веществени доказателства, каквито сочи Е. А..

С молба от 30.10.2023 г. Е. А., чрез адв. Н. Й., представя удостоверение от Софийски градски съд – СНС, изх. № 91501/ 17.10.2023 г., в което е посочено, че при преглед на наличните документи по НОХД № 2209/2017 г. по описа на СГС – СНС /закрит/

относно „БРОМАК“ ЕООД не са намерени разплащателни ведомости и фишове за заплати, касаещи осигурителния доход и изплатените възнаграждения на Е. А. от „БРОМАК“ ЕООД за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г.

С молба от 10.11.2023 г. Е. А., чрез адв. Н. Й., представя следните писмени доказателства: актуално състояние на „БРОМАК“ ЕООД, молба от адв. Й. до синдика на „БРОМАК“ ЕООД и уведомление от синдика на „БРОМАК“ ЕООД.

С молба от 01.03.2024 г., в отговор на отправено писмо, с което са изискани документи, З. Ж. Б. уведомява съда, че е с отнети права като управител на „БРОМАК“ ЕООД, дружеството е в процедура по несъстоятелност и е назначен синдик. Към молбата прилага удостоверение изх. № 5501-21-431#3 от 25.05.2023 г., приемо-предавателен протокол № 9973 от 23.05.2023 г. с опис, констативен протокол № КП-5-21-01357397 от 23.05.2023 г., заповед № ЗР-5-21-01357001 от 23.05.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съдът намира, че жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – за директор на ТП на НОИ С. - град, съгласно Заповед № 1015-21-51 от 03.02.2020 г. Спазена е предвидената от закона форма. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на акта.

Спорът между страните касае определянето на осигурителния доход на Е. А. за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г.

Според жалбоподателя неправилно за посочения период е взета предвид минималната работна заплата за страната съгласно чл. 40, ал. 7 от НПОС. Счита, че е в тежест на административния орган да събере доказателства за осигурителния му доход в „БРОМАК“ ЕООД за периода.

В чл. 1, ал. 1 от НПОС е уредено, че пенсиите и добавките към тях се отпускат и изплащат въз основа на писмено заявление по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт (НОИ), към което се прилагат всички необходими оригинални документи, освен документите, заверени копия от които се съхраняват в пенсионното досие на заявителя съгласно чл. 9, ал. 2.

Съгласно чл. 40, ал. 1 - 3 от НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Осигурителният доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. Осигурителният доход за времето, през което е получавано обезщетение от държавното обществено осигуряване, изплащано от териториалното поделение на НОИ, се установява с данни от информационната система на НОИ. Документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на ведомости за заплати, други разходооправдателни документи и договори за

възлагане на труд. Чл. 40, ал. 5 и ал. 6 от НПОС предвижда, че когато документите по ал. 3 липсват, осигурителите или техните правоприменители по изключение могат да издават удостоверения за осигурителен стаж и трудово възнаграждение или за осигурителен доход и въз основа на други автентични документи, щом те съдържат достатъчно данни за осигурителния стаж и за осигурителния доход. Когато няма данни за трудовото възнаграждение, в издаваните документи за пенсиониране се посочва минималната работна заплата за страната за съответния период, а за времето след 31 декември 2002 г. - минималния месечен осигурителен доход за работниците и служителите и за лицата, работещи по договори за управление и контрол на търговски дружества.

Разпоредбата на чл. 40, ал. 7 от НПОС предвижда, че когато няма данни за осигурителния доход за определен период към датата на подаване на заявлението за пенсия, размерът на пенсията се определя въз основа на минималната работна заплата, установена за страната, за съответния период, а за времето след 31 декември 2002 г. - въз основа на минималния месечен осигурителен доход за работниците и служителите и за лицата, работещи по договори за управление и контрол на търговски дружества.

В случая ТП на ПОИ С. - град, са предприели действия за изясняване на осигурителния доход на Е. А.. От страна на длъжностното лице по пенсионно осигуряване с писмо изх. № 1012-21-1095/ 09.08.2022 г. е отправено искане до „БРОМАК“ ЕООД за издаване на удостоверение образец УП-2 за осигурителен доход на Е. А. за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г., но същото е върнато, с отбелязване, че получателят е „преместен“.

Видно от писмо изх. № 1012-21-218 от 16.03.2023 г. от директора на дирекция „Пенсии“ до директора на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ към ТП на НОИ С. – град е изискано извършването на проверка дали лицето Е. А. фигурира в разплащателните ведомости на „БРОМАК“ ЕООД за периода 01.01.1994 г. – 01.01.1995 г. Посочено е, че проверката се налага, тъй като лицето не представя необходимите документи за осигурителен доход и е извършен неуспешен опит за контакт с осигурителя. Поискано е съдействие за издаване на необходимите документи за зачитане на осигурителен доход.

На „БРОМАК“ ЕООД е извършена ревизия по разходите на ДОО, завършила с Ревизионна записка № РЗ-5-21-01328326/ 24.03.2023 г., в която е отразено, че осигурителят е декларирал, че цялата трудовоправна и финансово – счетоводна информация е иззета от СГП на 14.06.2014 г.

По делото е представено писмо изх. № 91501 от 17.10.2023 г. от СГП – СНС /закрит/, в което се посочва, че при преглед на наличните документи относно фирма „БРОМАК“ ЕООД не са намерени разплащателни ведомости и фишове за заплати, касаещи осигурителния доход и изплатените възнаграждения на Е. А. от „БРОМАК“ ЕООД за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г.

Не е спорно между страните, че „БРОМАК“ ЕООД е обявено в несъстоятелност.

Като синдик е назначен адв. В. М.. От последния е постъпило уведомление, в което посочва, че не са му представени търговските книги и други документи, касаещи търговската дейност на „БРОМАК“ ЕООД, в това число информация за трудовите правоотношения, по които дружеството е страна, респ. не разполага с информация къде се съхраняват същите.

Постъпила е и жалба от З. Б., който заявява, че са му отнети всички права като управител на „БРОМАК“ ЕООД. Прилага удостоверение изх. № 5501-21-431#3 от

25.05.2023 г. от ТП на НОИ С. – град, съгласно което осигурителя „БРОМАК“ ЕООД /в несъстоятелност/ е предал ведомости за заплати за периода от 01.06.2014 г. до 30.04.2022 г. За периода преди 01.06.2014 г. цялата трудовоправна и счетоводна документация е иззета на 14.06.2014 г. от СГП, след извършено ПСД „Претърсване и изземване“ по наказателно производство по пр. пр. 6466/2014 г. по описа на СГП.

С оглед липсата на данни за осигурителния доход на Е. А. за периода от 01.01.1994 г. до 01.01.1995 г., правилно е приложена разпоредбата на чл. 40, ал. 7 от НПОС и е взета предвид минималната работна заплата за страната.

Трудовата книжка на Е. А. не може да служи като доказателство за осигурителен доход. С нея се установява трудов стаж, но не и осигурителен доход. Това е така, защото в чл. 349, ал. 1, т. 6 от Кодекса на труда е записано, че в трудовата книжка се вписва уговореното трудово възнаграждение, а не осигурителният доход. Осигурителният доход включва в себе си полученото, а не уговореното трудово възнаграждение. В трудовата книжка е записано само уговореното трудово възнаграждение като елемент на трудовия договор и същото не би могло да служи като доказателство за размера на осигурителния доход.

Трудовият договор от 14.12.1993 г., съгласно който Е. А. е назначен на длъжността „главен дилър – безкасови операции“ в „БРОМАК“ ООД, също не може да послужи като доказателство за установяване на осигурителен доход. С трудовите договори (заповеди за назначаване) и споразуменията към тези договори може да са доказва заеманата длъжност и изпълняваната работа във връзка с категоризирането на труда, но не може да се удостоверява осигурителен доход. С такива документи може да удостоверяват само факти, свързани с трудовото правоотношение, но не може да се установява осигурителен доход.

Поради липсата на информация за размера на осигурителния доход за спорния период, административният орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 40, ал. 7 от НПОС, съгласно която когато няма данни за осигурителния доход за определен период към датата на подаване на заявлението за пенсия, размерът на пенсията се определя въз основа на минималната работна заплата, установена за страната, за съответния период, а за времето след 31 декември 2002 г. - въз основа на минималния месечен осигурителен доход за работниците и служителите и за лицата, работещи по договори за управление и контрол на търговски дружества.

С оглед гореизложеното, като е достигнал до идентични фактически и правни изводи ответният орган е постановил законосъобразен акт. Жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя на 100 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. А., ЕГН [ЕГН], предявена чрез адв. Н. Й., срещу Решение № 2153-21-114/26.05.2023 г., издадено за директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С. – град, с което е

оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-218 от 23.02.2023 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/4 прот. № 61372 от 04.10.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА Е. И. А., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С. - град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: